

7 JUNI 2009 – HEILIGE DRIE-EENHEID

EERSTE LEZING

DEUTERONOMIUM 4, 32-34-39-40

Mozes sprak tot het volk en zei: „Ga de oude tijden maar na die u zijn voorafgegaan vanaf de dag dat God mensen op de aarde schiep. Kijk maar van het ene uiteinde van de hemel tot aan het andere: is er ooit zoiets groots gebeurd of is er ooit iets dergelijks gehoord? Heeft een volk ooit een god uit het vuur horen spreken zoals gij, en daarbij het leven behouden? Of heeft ooit een god gepoogd uit een ander volk u te komen uitkiezen door beproevingen, door tekenen en wonderen, door oorlogen, met sterke hand en opgestoken arm, door grote, schrikwekkende daden, zoals de Heer uw God die voor uw ogen in Egypte heeft verricht?”

„Erken dan heden en prent het in uw hart: de Heer is God in de hemel boven en op de aarde beneden; er is geen ander. Onderhoud zijn voorschriften en geboden die ik u heden geef. Dan zult gij met uw kinderen gelukkig zijn en lang leven op de grond die de Heer uw God u voor altijd schenkt.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 8, 14-17

Broeders en zusters, Allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn kinderen van God. De geest die gij ontvangen hebt, is er niet een van slaafsheid die u opnieuw vrees zou aanjagen. Gij hebt de geest van het kinschap ontvangen die ons doet uitroepen: „Abba, Vader!” De Geest zelf bevestigt het getuigenis van onze geest, dat wij kinderen zijn van God. Maar als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen, en wel erfgenamen van God, tezamen met Christus, daar wij delen in zijn lijden om ook te delen in zijn verheerlijking.

EVANGELIE

MATTEUS 28, 16-20

De elf leerlingen begaven zich naar Galilea, naar de berg die Jezus hun aangewezen had. Toen zij Hem zagen, wierpen ze zich in aanbidding neer; sommigen echter twijfelden.

Jezus trad nader en sprak tot hen: „Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— KRIS DEPOORTERE —

Arm, hand en vinger

HET GROTE AVONTUUR LIJKT NU WEL VOORBIJ: de Goede Week, Pasen, Hemelvaart, Pinksteren. En toch plaatst de liturgie van vandaag nog een orgelpunt. Het Veni Creator dat we vorige zondag zongen, eindigde met „Aan God de Vader zij de eer en aan de opgestane Heer en aan de Geest die troost en leidt.” Vandaag blijven we verwijlen bij de relaties tussen Vader, Zoon en Geest. Maar niet doen zoals de jonge Augustinus.

In de Sint-Salvatoriekathedraal in Brugge hangt een schilderij met een op het strand kuierende Augustinus. De wijze man denkt net heel hard na over de Drie-eenheid, wanneer hij een kind ontmoet dat met een schelpje water put uit de zee en in een kuiltje in het zand giet. Augustinus lacht ermee: „Maar jongen toch, hoe wil je nu de hele zee in dat kuiltje proberen te scheppen?” „Mijnheer de professor,” antwoordt het kind, „doet u dan niet precies hetzelfde? U probeert toch het grote geheim van God in uw hoofd te krijgen.” God niet ontleden dus. Geen vraagstuk van Hem maken, maar verwonderd verwijlen.

Beter naar de oude Johannes luisteren: God, wie, wat, hoe? Eén enkel woord: God is liefde. Maar als God liefde is, hoe kan Hij dan alleen zijn? Liefde is een relatiewoord. Liefde is relatie, verbinding, verband en Verbond. Misschien is God wel 'gezin'. Geen eenzaam, geen twee, knusjes, gesloten onder elkaar, maar drie, zoals vader, moeder en kind. Of andere mensen tussen hen in. Een open, ontvangende en scheppende relatie.

Ik zou het ook kunnen proberen met wat wij al in het basisonderwijs leerden. Mijn meester plukte destijds drie lucifers uit een doosje, streek ze aan en bracht ze bij elkaar: drie lucifers, één vlam. Maar misschien is er nog een rijker beeld, namelijk God als arm, hand en vinger.

God is Vader of Moeder, Schepper, Bron van het leven. Hij is het begin van alles. Hij is boven ons, groter dan ons. We kunnen Hem soms ontmoeten in de wilde natuur: tijdens een storm, het Lago di Miage aan de Mont-Blanc, waar 's zomers ijsblokken van de gletsjer in het groene water plonzen, in de sterren op een winteravond, Orion en Cassiopea. Soms spreekt dit beeld van God ons het meest aan. We voelen ons dan klein tegenover die machtige, beschermende God. Maar soms ook een beetje bang.

De oudste kerkvaders zeggen: God is een sterke Arm, die schept, beschermt en omhelst. „Wees niet bang”, zegt die Arm. „Ik houd je vast.”

Maar God is meer. God is ook heel dicht bij ons. De nauwste relatie die we als mensen kennen, is kind van, zoon of dochter van. God is ook Zoon, Jezus, God-voor-ons. Hij is daar waar mensen samen zijn in lief en leed. Waar mensen samen vechten voor gerechtigheid. Waar mensen elkaar recht helpen. Waar verpleegkundigen een kussen opschudden. Waar kinderen de lippen van hun oude vader vochtig maken na een heelkundige ingreep.

God is overal mee op weg waar mensen goed zijn voor elkaar.

De oudste kerkvaders schrijven: God is niet alleen een sterke Arm, Hij is ook een helpende Hand. „Wees niet angstig,” zegt die Hand, „maar geeft elkaar de hand. Mijn hand.”

God is nog meer. Hij is boven ons, naast ons, en sinds Pinksteren ook in ons. Dat is de Geest van God en van Jezus. In de taal van Jezus is de Geest vrouwelijk. Ik moet dus zeggen: Zij is vuur, vlam, soms laaiend, soms smeulend. Zij, de Geest van God, is licht en lucht, wind, beweging. De Geest is kracht, vreugde en blijdschap. De Geest is woede en protest tegen onrecht. De Geest is het geduld van een moeder die waakt bij haar zieke kind. De voorbije dagen las ik er een ontroerend boekje over van Christian Signol, Une année de neige, over grootouders die zorgen voor hun kleinkind dat leukemie heeft. Dat is Gods Geest aan het werk. Moedig en geduldig.

God is een sterke Arm, een helpende Hand, maar – zeggen de oude schrijvers – Hij is ook een Vinger die heel zachtjes streelt en zegt: „Ik ben bij je, hoor.” De vinger maakt het werk af, het Fingerspitzengefühl, zegt men in het Duits. „Wees niet bang”, zegt die Vinger. „Er is hoop!”

Met onze arm, onze hand en onze vingers maken we een kruisteken. Twee lijnen: van boven naar beneden, van hemel naar aarde en zijdelings, naar medemensen, zo breed als de wereld. Wees niet bang. Alles is verbonden. Je staat in een netwerk van relaties die je niet ziet. Je bent gedragen. In de Naam van de Vader, de Zoon en de Geest.